

[Aksel Larsen.]

herhjemme, ikke nogen reform af betydnings, hvis ikke man skrider til at ophæve skattefradragsreglen.

Nu siger den højtærede finansminister, at jeg er lidt vel tidligt ude, når jeg hævder, at kildeskat med skattefradragsregel er umulig. Det tror jeg ikke jeg er. Jeg kan strække mig så vidt, at jeg kan sige, at naturligvis i en tid, hvor regnemaskiner og elektronhjernener o. s. v. eksisterer, er der vel intet, der i den henseende er helt umuligt, men det vil være uhyre vanskeligt at praktisere kildeskat med bibeholdelse af skattefradragsreglen, og det vil give en skatteadministration, der er langt, langt større og langt mere kostbar end den, vi har nu, så derfor vil jeg tilråde, at man snarest muligt dropper tanken om at indføre kildeskat med skattefradragsregel. Det har man åbenbart ikke gjort.

Ministeren siger, at han må afvise lovforslaget af den grund, at man netop sysler med at forberede en skattereform, der bl. a. indeholder kildeskat med bibeholdelse af fradragsreglen, og efter de foreløbige undersøgelser ser det ud til, at dette er muligt. Jeg kan ikke dy mig for at gentage, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller sagde under et tidligere punkt på dagsordenen: hvornår kommer i grunden det forslag? I fjor sommer holdt den højtærede statsminister adskillige taler på offentlige møder i dette land, hvor han lovede, at til efteråret skulle regeringen komme med et lovforslag om indførelse af kildeskat. Da ministeren holdt sin åbningstale den 1. oktober, hvor han gav en redegørelse for rigets almindelige stilling og de foranstaltninger, regeringen påtænkte, var han blevet mere beskeden og sagde, at regeringen agtede at lade foretage en undersøgelse af, hvorvidt det kunne lade sig gøre med bibeholdelse af skattefradragsreglen at indføre kildeskat. Det sidste, jeg har hørt fra den højtærede statsminister, blev sagt af ham forleden, da han sagde noget om, at regeringen håbede, ikke at den ville være i stand til

at komme med noget forslag, men at den håbede, at den i hvert fald inden sommerferien ville være i stand til at offentliggøre en skitse til en kildeskatteordning med bibeholdelse af skattefradragsreglen. Længere er man ikke nået. Det tyder på, at man er stødt på meget alvorlige vanskeligheder. Det højeste, vi kan vente inden valget, er en skitse, som formentlig ikke siger så forfærdelig meget om, hvorvidt det er praktisk muligt, og heller intet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt.

Jeg kan derfor ikke indse, at det, finansministeren sagde om, at man sysler med et sådant forslag eller en sådan reform, kalder han det, egentlig kan være grund til at afvise dette lovforslag. Ja vel, jeg er klar over, at hvis det kom til at ligge sådan, at man ville få gennemført først en såkaldt skattereform med kildeskat og bibeholdelse af skattefradragsreglen og derpå skulle til at gennemføre en anden reform, nemlig ophævelse af skattefradragsreglen, ville det være en slags dobbeltkonfekt, men det er dog noget, som er bebudet af adskillige ærede socialdemokratiske medlemmer i dette ting, f. eks. det ærede medlem fru Lis Groes, og jeg tror også, der er andre end det ærede medlem fru Lis Groes, der har antydnet, at hemmeligheden ved denne snak om kildeskat med bibeholdelse af skattefradragsreglen er, at når man først har fået det gennemført, så agter man at lade skattefradragsretten forsvinde, formodentlig fordi så vil det rent praktisk vise sig, at det er en fuldkommen umulig regel. Det ser ud til, at der i hvert fald er andre end finansministeren, der tænker sig muligheden af at tage det i to tempi. Jeg finder det mere praktisk at tage det i to tempi på den måde, at man først ophæver skattefradragsreglen. Jeg vil ikke have noget imod, at man samtidig indfører kildeskat; vi kan diskutere, hvorvidt det er rigtigt og praktisk; men at ophæve skattefradragsreglen er efter min opfattelse det først fornødne, det mest vigtige. Det vil give os en helt anden og mere fornuftig skattelovgivning; den vil blive lettere at